

Elégtétel ez a javából

2019 február 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hát eljött ez a nap is! A Hír TV után a Magyar Nemzetet is visszafoglalta a jobboldal. Vissza. Nem pedig el.

Mert félreértés ne essék, mindkettő a miénk volt.

A miénk, egészen addig a pillanatig, ameddig a trágár hangnem?, káromkodó oligarcha el nem rabolta és oda nem adta a Jobbiknak, Veiszer Alindáék és Kálmán Olgáék újdonsült barátainak.

Elégtétel ez a javából. Elégtétel kétszeresen is. Végre a Magyar Nemzet is újra ott van, ahol lennie kell. Ahol a helye van. Újra a polgári táboré az a napilap, amely sok-sok éven keresztül az egyetlen olyan újság volt, amely szellemi táplálékként és munícióként szolgált jobboldali, konzervatív olvasói számára.

A Magyar Nemzet egyszerre volt fegyver és pajzs is, hiszen vásárlói nemcsak akkor nyitották ki az újságot, ha színházi vagy televíziós kritikákat, képzőművészeti kiállításokról szóló beszámolókat szerettek volna olvasni, de akkor is, ha fegyverként és pajzsként használható érvekre volt szükségük. A munkahelyen, a kocsmában, a piacon.

Mert – és ezt nem lehet elégszer leírni – korábban tényleg 90 százalékos médiatúlsúly volt. Csak éppen balliberális. Így a napi vitákban a közélet iránt érdeklődők azzal voltak kénytelenek szembesülni, hogy a szellemi csörték harctereire ellenfeleik sokkal jobban felszerelve érkeznek, mert még számtalan más forrásból tárazhatnak be.

Gyárfás Tamás Napkeltéjéről nem is beszélve. A közszolgálati mellett persze a kereskedelmi TV2 is mélyen és elkötelezetten kormánypárti volt. Ilyenek voltak a sajtóviszonyok még akkor is, amikor a Napi Magyarország egyesült a Magyar Nemzettel. Csak ezt az egyetlen napilapot tudta megvásárolni a magára hagyott, lenézett, a jobboldali televízió és rádió nélküli konzervatív polgár.

És azt se könnyen. Emlékszem, reggelente milyen dacosan kértem a lapot a kicsit sem baráti újságostól Angyalföld szívében.

– Egy Nemzetet kérek – morogtam. – Tessék – felelte sértett képpel, és elém dobta a jobboldal egyetlen napilapját. Ez volt a közös reggeli rutinunk. A hajnali játszánk. A hideg, álmos reggelek folyton ismétlődő jelenete.

Én dacosan kértem, ? még dacosabban adott. Az angyalföldi újságos és én minden hétköznap így találkoztunk. Metróra szállva ugyanott folytattam, ahol fent, a bódénál abbahagytam.

A föld alatt zötykölődve, zakatolva, mint valami hős harcos, bátran hajtogattam ki újságom lapjait. Időnként lopva kilestem az újság mögül, azt kutatva, vannak-e még a szerelvényen hozzám hasonlók.

Olyanok, akiket a kormánypárti, balliberális lapok által felheccelt emberek fasisztának, nácinak, nacionalistának, múltba révedő, a történelem által meghaladott jobboldaliaknak hívnak. Vesztesnek. Ha voltak, mert néha voltak, elfordult, hogy titkon biccentettünk egymásnak. Ilyenkor kicsit boldogabban szorongattam a Magyar Nemzetet.

A Nemzetet, amely összetartozásunk, identitásunk jelképe volt. Akkoriban a lap büszke, de vert seregünk páncélja volt. Viseltük. Olvastuk. Nem szégyelljük.

Húszévesen, a metróban zötykölődve, egyszer sem gondoltam arra, sosem mertem volna remélni, hogy valamikor majd ezeket a sorokat a hazatért Magyar Nemzetbe írhatom. Hálás és boldog vagyok azért is, hogy a lap a G-nap negyedik évfordulóján jelenik meg újra.

És mi tagadás, elégtételt is érzek. Mi vagyunk a jobboldalon. Mindig is ott voltunk, és mindig is itt fogunk maradni. Győztünk.

Apáti Bence - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló